

kan det gøres til et problem? Jamen de mennesker har ikke forstået noget som helst af det her.

Det, som jo ikke er ligegyldigt, er, om den irakiske befolkning opfatter det her som en besættelse af deres land, en amerikansk besættelse af deres land, eller om de opfatter det sådan, at det er det internationale samfund, der går ind og hjælper landet på fode igen. Det er jo altafgørende i forhold til, om man kan få et demokrati op at stå; det er altafgørende i forhold til, om man kan få et medspil fra den irakiske befolkning; det er altafgørende i forhold til, om man kan undgå den terrorisme, som vi har advaret imod hele tiden.

Jeg kan garantere for, at hvis der bliver tale om en amerikansk besættelse over længere tid – og det er jo det, der lægges op til fra USA's side – så vil man komme fra asken i ilden.

I militærstrategien tales der om, at man kan vinde et slag, men tabe krigen. Hvis vi laver en analogi, vil der være tale om, at man vinder slaget om Irak, men taber krigen mod terrorismen ved en sådan tilgang.

Lad mig tage et eksempel. Den amerikanske regering har udset en eksgeneral ved navn Jay Garner som den, der skal ind og tage magten i Irak efterfølgende, som skal lede opbygningen af Irak. Jay Garner har store interesser i våbenindustrien. Han er formand – president som det hedder på amerikansk – for et firma, der handler med missiler. Jay Garner har meget tætte kontakter til den israelske højrefløj.

Tror nogen her på, at en mand, der har stor interesse i den våbenindustri, der har dræbt i tusindvis af civile, har dræbt journalister – det, der er sket i dag i øvrigt – kan få tillid i den irakiske befolkning? Tror man på, at en sådan mand, der har kontakt til den israelske højrefløj, kan få tillid i den irakiske befolkning? Det er jo fuldstændig naivt. Det er fuldstændig vanvittigt, at mennesker, der sidder i Folketinget, og som foregiver at have forstand på de her ting, kan påstå noget sådant, tro på det.

Man har udset en mand fra den amerikanske olieindustri, en tidligere Shelldirektør, som den, der skal tage sig af opsynet med olieindustrien. Det vil sige, at en tidligere amerikansk Shelldirektør skal forhandle med andre amerikanske selskaber, som han er pot og pande med. Jamen tror nogen på, at det kan skabe tillid i den irakiske befolkning?

Kl. 17.40

Vedrørende denne her amerikanske besættelse er det altafgørende spørgsmål netop nu – og

det er altafgørende – ikke bare noget med, at FN bør have en rolle; det skal være FN, der skal ind, hvis man overhovedet skal komme videre med det her, og hvis man skal undgå, at konsekvensen bliver terrorisme, hvis man skal undgå, at der stadig væk vil være kampe og snigskytter, hvis man vil undgå, at det her udvikler sig til et nyt Beirut. Det er ikke bare et teknisk spørgsmål, det er det altafgørende spørgsmål.

Og det vil regeringen så bare køre igennem gennem en lukket diskussion i Finansudvalget; det vil man ikke tage en offentlig diskussion af. Man vil ikke diskutere, hvilken sammenhæng den danske bistand skal gå til. Som hr. Søren Søndergaard meget rammende sagde på et tidspunkt: Man vil ikke diskutere, om den genopbygningsbistand, vi giver, skal gå ned i lommerne på den amerikanske olieindustri, gå ned i lommerne på amerikanske entreprenører, gå ned i lommerne på andre i det amerikanske erhvervsliv.

Jeg vil gerne sige til hr. Kristian Jensen, at det ikke er udtryk for antiamerikanisme, det er udtryk for en interesse for og et engagement i, at det her bliver gjort ordentligt. Jeg tror ikke, hr. Kristian Jensen forstår det her rigtigt, men lad mig så prøve at forklare igen, at det er altafgørende, om der bliver tale om en amerikansk besættelse eller ej af Irak efterfølgende, og det er jo det, den amerikanske højrefløj vil, og ikke kun højrefløjen, men som den amerikanske regering vil.

Vi så Colin Powell på tysk fjernsyn – det blev vist i dansk fjernsyn her til morgen – sige, at det er de amerikanske mænd, der er gået med i krigen for det her: Det er os, der har investeret i den her krig – han brugte udtrykket investering – og så må vi også bagefter kunne tage overskuddet. Ligesom gribbe flyver man nu over byttet, og USA forbeholder sig at være de gribbe, der virkelig kan få del i det bytte, der er at få fat på.

Det har ikke noget med antiamerikanisme at gøre at sige det; det har noget at gøre med en analyse af, hvordan denne her fred kan vindes.

Tror hr. Kristian Jensen, tror hr. Lars Barfoed, tror regeringspartierne på, at det på noget tidspunkt vil være muligt at få skabt en social udvikling, en demokratisk udvikling i Mellemøsten, så længe Vesten betragter det som en form for krigsbytte, som de skal have overskud af, så længe man lægger større vægt på, at amerikanske firmaer skal ind, at man lægger større vægt på, at USA skal bestemme over det fremti-